
2 / 13

"ஏய் மூத்து பரிசு பாத் தியா டயலாக்! இரும்பாம்!" சிரித்தனர் இளைஞர்கள். "சும்மா இல்ல தம்பி! என் கையைப் பாரு.. ஐஸ் ஸை எடுத்து எடுத்து ரோஸ் கலர் ல ரத்தக் கட்டு போல இருக்கு பாரு!" சாமிநாதன் உள்ளங்கையை விரித்துக் காட்ட மாரி, "இங்க பாருங்கடா.. உள்ளங்கையே சேத்துப் போச்சு.. பொணத்து கை மாதிரி மரத்துக் கிடக்குது பாரு!" பார்த்த மாத் திரத்தில் இளைஞர்களுக்கு கலித்தனம் போய் முகம் உன்னிப்பானது.

"சரி, சரி, மாரி.. அடுத்தவாரம் மூத்துப் பட்டை பள்ளிவாசல் திருவிழாவாம்! பத்துப் பட்டைப் போனா கட்ட தாங்கும்!.." சாமிநாதன் தகவல் சொல்ல.. "அண்ணே! நாங்களும் வற்றோம்.. ஏவாரம் நல்லா இருக்கும்னு களை விபட்டுருக்கோம்.." மூத்துவும், சீனுவும் ஆவலப்பட்டனர்.

"வற்றது பரிசு இல்ல அங்க வந்து ஒழுங்கு மொறயா ஏவாரம் பார்த்தா.. பள்ளிவாசல் பிரியாணியும் தருவாங்க.. இந்த கலி, கிண்டல் வச்சிகிட்டா ஒழுங்கா ஊர் வந்து சேரமுடியாது.."

"இல்லண்ணே! ஏவாரத்துக்கு போற இடத்துல அதுவெல்லாம் வச்சுப் போமா.. டயே அண்ணனுக்கு சரக்குப் பட்டையதைத் தூக்கி விடுறா.." மூத்துவும், சீனுவும் தூக்கிவிட்டனர்.

"பாத்தியா சாமிநாதா.. தனக்கு தனக்குன்னா முடியும் கள வெட்டுமாம்! காரியம் ஆகணும்னோன என்னான்னா பண்ணுறானாக பாரு!"

சாமிநாதன் வலையில் கவனமாக இருந்தார்.

"நீறும் குச்சி, ஐம்பது பாலு, சமீயா ஐம்பது கோலா அம்பது.." மூதலாளி கணக்குச் சொல்ல சாமிநாதன் தலையாட்டிக் கொண்டார்.

"ஏன் பால் ஐஸ் கொஞ்சம் கட்ட போட்டுக்கறது"

4 / 13

"ஐஸ்ஸு, ஐஸ்ஸு.." கத்திக்கொண்டே ஒரு பையன் வகேமாக விரட்டி ஓடிவந்தான்..
கூரலையும், ஹாரனையும் பொருத்தியபடி கொஞ்சம் நிழற்பாங்கான திண்ணையோரம்
போய் இறங்கி சைக்கிளோடு பட்டியை விலாவில் சாய்த்துப் பிடித்துக் கொண்டார்
சாமிநாதன்.

"நாலு சமீயா.. ஒரு பால் ஐஸ்ஸு.." அதையே திருப்பித் திருப்பி நச்சரித்தான் பையன்.

"டயே.. கலை தரமுடியாது கீழ் விழுந்துரும் போய் ஏனம் எடுத்துட்டு வா.. பயப்படாத
போக மாட்டனே இங்கதான் நிப்பனே..

"சந்தகேப் பார் வையுடன் கண்களை அபிக்கி ஐஸ்காரர் மலே வதைத்தவாறே
வீட்டுபக்கம் ஓடிப்போய் பாத் திரத்தோடு திரும்ப வந்தான்.

"இந்தா.. புசிச்சுக்க.. பாக்கி காசு.. பத்திரம்.." அவசரமாக ஒரு ஐஸை நக்கியபடியே
பாத் திரத்தோடு போனவனை ""வந்துதான் தின்னனே"" என்று திட்ட ஆரம்பித்தாள் ஒரு
பெண்.

"ஐஸ்காரரே.. நாளகைக்கு புள்ளை பயணம் போறான், பிரியாணி போடாறோம்.. வந்துடாங்க
உங்களுக்கு நாளகைக்கு எங்க வீட்டுல்தான் சாப்பாடு! என்ன?" உரிமையோடு
கட்டளையிட்டார் பாய்.

"சின்ன தம்பிங்களா! சின்ன புள்ளைலநேத்து பாத் பையன். பயணம் போற அளவாக்கு
வளந்துட்டாங்களா! நல்ல மகராசனா போயிட்டிடு வரட்டும்! ரம்ஜானுக்கு கட்ட தம்பிதான்
கப்பாட்டு வீட்டுக்கு பிரியாணி கொடுத்து விட்டுச்சு..."

""இந்த வகோத வயிலில் சரியான தலையில் வாங்கிகிட்டிடு எங்க புள்ளைக்கு உங்க
கயால ஐஸ் தரறீங்களே ஐயா.. அத விடவா? பயணம் போன பசங்க பர உங்ககிட்ட ஐஸ்
வாங்கி தின்னவங்கதான். இருங்க.. பெரிய தம்பி அனுப்புன சட்டை துணி ஒன்னு
இருக்கு தாரனே.."

"வணோங்க பரவாயில்ல..." பாசத்தில நெகிழ்ந்தார் சாமிநாதன்.

"இருப்பா.. அந்த காலத்துலரேந்து நீ கண்ணுக்கு நரோ கவுரமா உழைக்குற ஆளு.. இரு வந்துடறனே..."

பசேக்கொண்டே அனிச்சை சயலாய் ஹாரனை அடித்து ஒலியெழுப்ப ஓரளவு வியாபாரமானது.

சட்டைத் துணியை வாங்கி கொண்டு, ""வற்றங்க.. ரொம்ப நல்லது" என நன்றி சொல்லி ரோட்டு பக்கம் விரைந்தார்.

நடவ நேரம். ""இப்படியா லடேட்டா வற்றது.. மன்னார்குடி ஐசு.. என மாமன் வீட்டு ஐசுன்னு இவ வறே.. உங்ககிட்டதான் வாங்குவனென்னு நின்னு கெடக்கா?"

"ஏய் உங்க வயசுல அவுருக்கு பொண்ணு இருக்கு! அவரே வெட்கப்படுற ஆளு.. நீங்க வறே!" கலெயாய் பசேய நடவாட்களை இடமெறித்து பழகிய தோரணையுடன் கரையறேனாள் முத்துலட்சுமி.

"என்ன ஐஸ்காரரே பொண்ண கட்டிக் குடுத்துட்டீங்களா?"

"எங்க எவன எடுத்துதாலும் ஏழு பவனுங்குறான்.. பத்து பவனுங்குறான்.. விதி விட்ட வழி!

"அய்யோபாவண்டி முத்துலட்சுமி. இவரும் நான் சின்னப்புள்ளையா இருக்குறப்பலநேது ஐஸ் விக் குறாரு.. வயித்துக்கும், வாயுக்கும் சரியாய் இருக்கு பாரு! உன் நல்ல மனசுக்கு நல்லதே நடக்கும் ஐஸ்காரரே.. ஆண்டவன் மலே பாரத்த போடங்க!..." நடவாள் பவனும் வருத்தப்பட்டு பசேனாள்.

"அய்யே! மனுசன் வயிலில்ல நிக்க வசைச்சிகிட்டிட்டு கத பசேடிட்டு! வணுங்குற ஐஸை வாங்கிட்டு அனுப்புனாதான அவுரும் நாலு இடம் பாப்பாரு! ஏம் புள்ள எத்தனன்னு கணக்கு போட்டு வாங்கு! மச மசன்னு நிக்காதே!

"பதினொன்னு! சமீயாவா கொடுங்க! இந்தாங்க காச எண்ணிப்பாருங்க.. எவ்ளோ இருக்கு!"

"ஓரு ரப்பா கொறையுது.. பரவாயில்ல.. நாளகைக்கு தாங்க" கிளம்ப இருந்தவரை பவனு தடுத்தாள். ""அட நீ நங்க வறே அந்த பாவம் எங்களுக்கு ஏன்? இந்த ஓரு ரப்பாய்க்கு தான ஐஸ் காரரே வயிலில்ல சூட்டு, வரே வலை அவியுற... தடே! சின்ன பொண்ணு.. கொடு தாரனே.." பக்குவமாக வாங்கி கையில் திணித்தாள்.

"ஐஸ் காரரே நாளகைக்கு வாங்க! ஓரு மரக்கா நெல்லு தாரனே.. பொங்கி சாப்பிடுங்க பாவம்! அடுத்த வாரம் பாருங்க அறுப்பு முடிஞ்சு ஊரு கொஞ்சம் தம்பா இருக்கும்.. ஐசும் விக்ஃகும்.. காலனி பக்கம் போங்க.. விருந்தாளி வந்து கடைக்கு ஏவாரம் ஓடும்!" அக்கறையுடன் வழிகாட்டினாள் மூத்துலட்சுமி.

சொன்னமாதிரி காலனித்தெருவில் காசுக்கும், சிலபரே நெல்லு போட்டும் ஐஸ் வாங்கினார். நெல்லுப்பை எடையெறிப் போனது.

...

மெல்ல ஹாரனை அழுத்திக் கொண்டே வறே தருவாக்குள் நுழைந்தார். கோவில் மரத்தடியில் சீட்டுக்கச்சரே துள்ளிப் பறந்தது. சீட்டுக்கட்டை அவிழ்த்து போட்டபடி தன்னையெறிந்து சத்தமாக பசேக்கொண்டிருந்ததனார்.

"ஓரு வழியா கரும்பை வட்டிட்ட போலருக்கு!"

"ஏன் ககேக்குற உளூந்து பறிக்க தவிச்ச மாதிரிதான் ஆயிப்போச்சு கரும்பு வட்டவும்.. ஓரு பயமுன்ன மாதிரி கலிக்ஃக கடைக்க மாட்டவேக்குறான். விருந்து வச்சு அழகைக்க

வணை'பி இருக'கு!'.

“ஊர்ப் பாதத் து பயந்ததெல் லாம் பழனித் தவேர் காலத் தோட பபோயிடுச் சூ பபோல.. இப் ப அவனவன் டவனுக் கு பபோயி பபிக் கறதென் ன? கால ல பபிட் ஸ் என் ன? இந்த பாரு நம் ப பொம் பளங் கெல் லாம் புடவயை ஏத் திக் கட் பிகிட் டு அலையுது. அவுளுகள பாரு தழயை தழயை இடபுப் புச் சலேரை ரோட் ல கெடந் து புரளுது! மொதல் ல இந்த பய மவன் கவர் மெண் ட் சரியில் லயா.. அவுனுகளக் குதான சலுகை!” பசேயபபி “வக் கா....” என்று கெட் ட வாறத் தையோடும் மபியில் கிடந் த துண் டை அவசரமாக எடுத் து முதுகில் ஓட் பிய உண் ணிய அபித் து விரட் பினான் பாலு.

"ஐஸ் காரரே என்ன வந்து ஒரு கை போடறது!"

"என்ன இத்தன பரே இருக்கோம்.. கண்டுகாம போறீங்க!" ஆளாளுக்குப் பசே, கொஞ்சம் மிரட்சியோட சகை கிளிவிருந்து பொத்தென்று குதித்தார் சாமி நாதன்.

"அதெல்லாம் இல்லீங்க.. உங்க தர்புலுக்குத் தான் போறனே... இந்தாங்க.. எத்தன வண்ணம்? உங்களுக்கு இல்லாததா?" பரபரத்தார். "ஏய் மாப்ள எத்தன பரே.." என்று ஒருவன் கட்டைக் கொண்டு குழைக்கும் போதே நெருங்கி வந்தனர். ஒருவன் தானாகவே ஐஸ் பெட்டியை திறந்து கையை விட்டான். வகைவாரியாக அடக்கி வைத்திருந்ததை அவன் கிளறி, கலைப்பதைப் பார்த்து ஆத்திரம் வந்தாலும் இவர்களிடம் வாய் கொடுத்து மீள முடியாது என்ற அச்சத்தில், "நல்ல ஐஸ் தான்.. நான் தர்புலு" என்று பால் ஐஸை பாதுகாக்க எத்தனித்தார்.

"இரூய்யா ஐஸ் காரரே! என்னா தங்கமா வச்சிருக்க பொத்திப் பொத்தி வக்கிற.." என்றவாறு அவனே ரெண்டு பால் ஐஸை எடுத்துத் தான், வரிசையாக கலோலா, சமீயா என கலந்து எடுத்துக் கட்டித் துக்கு விநியோகித்தான்.

"அப்புறம் பாதி ஏவாரத் த நானே பாத் துட்டனே... காசு எவ்வளவு?" சிரித்துக் கொண்டனர்.

"பதினாஞ்சு.. இல்ல பத்து.. டயே' எட்டுதான்டா.." என்று ஆளாளுக்கு கழப்பினர்.

"ஐஸ்காரரே இன்னும் நாலு ஐசு கொடு! ஏய் ரமசே இத வீட்ல கொடுத்துடு.. பழைய பிரோந்தி பாட்டில் ஒரு நாலு கெடக்கும். கொண்டாந்து ஐஸ்கார் கிட்ட கொடு.. காசுல பாட்ல கழிச்சுக்கய்யா.."

"சரிங்க".. அலமலப்புக்கு இடையில் கணக்குப்போட்டு காசுகடேக்க,

"என்னய்யா இருபது இருபத்துஞ்சுங்கற.. நாலு பிராந்தி பாட்ல கழிச்சுமா இவ்வளவு வருது!" என்று அவரைக் கூடநைத்தான்.

"எல்லாம் பால் ஐசு, சமீயா, கோலா எடுத்து நீங்கள்ல அதான் கட்ட வருது."

சம்மதிக் காதவனாய், ""என்னமோ போ! எங்க ஊர்ல வந்து ஏவாரம் படுத்துட்டு எங்களையே ஏமாத்தாம இருந்தா சரி.. ரமசே இவ்வளவு வருங்குற?.." அவனும் கணக்குப் பார்ப்பது போல் பாவனை செய்தான். கட்டடல், கழித்தல் திரியாதவன் போல் அவன் விழி மழு மாறியது. ""சரியோ தப்போ ஒரு இருபத்தைக் கொடு!" என்றான்.

"ரொம்ப குறையுதுங்க. ஒரு அஞ்சு சதேத்து கொடுங்க.

"என்ன ஐஸ்காரரே ஒரு அஞ்சு ரப்பாய்க்கு இந்த இழுப்பு இழுக்குற.. அப்புறந்தான் வாங்கிக் கறது, அஞ்சு ரப்பாய்க்கு எங்க ஊர்ல மலே நம்பிக்கை இல்லையா.. நாங்களும் மன்னார்குடி தனெ் கொண்டார் வகையறாதான்யா.. என்ன! குரல் கொஞ்சம் அதட்டலாக வர, சாமிநாதன் உடனே,

"அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்ல, பரவாயில்லீங்க கணக்குதான் சொன்னனே" என்று மறே கொண்டு ஏவாரத்தை பார்க்க விட்டால் போதும் என்று திருவாக்குள் சைக்கிளை வகேமாக அழுத்தினார்.

"என்ன ஐஸ்காரரே ஒரு தங்காய்க்கு நாலு ஐஸ் தரக்கூடாதா?" பணைகள் தங்காய்பை

போட்டு ஐஸ் வாங்கிக் கொண்டே முன்கினர். வலது பக்கம் உள்ள பையில் துங்காய்பைப் போட்டபடி பதிலதேயும் பசோமல் சிரித்து சமாளித்தார். ஒரு வழியாக முக்கால் வாசி பெட்டி காலியானது மாதிரி காலுக்குத் தரிந்தது. வகேமாக தருவதைத் தாண்டி சாலகைக்கு வந்து மரத்தடியில் சகைக்கிளை சாத்திவிட்டு அருகில் மதகிலயே சற்று உட்கார்ந்தார். வறும் வயிற்றோடு சருமிய சருமலுக்கு..

அரசு மரக்காற்று சற்று மருந்து போல நஞ்சை வருடிக் கொடுத்தது. குனிந்து ஒருமுறை தன் உடலைப் பார்த்து வாயால் ஊதிக் கொண்டார். வாயிலிருந்து வந்த காற்று உலையிலிருப்பது போல சட்டாக வறும்பறேறியது. கழுத்தை அறுத்துக் கொண்டு கொட்டுவது போல வியர்வை நரம்புகள் போல நாலாபக்கம் ஓடியது. விலா அரிப்புக் கொடுத்தது... முண்டாசை அவிழ்த்து உதற, முடிந்து வதைத் திருந்ததைப் போல அதற்குள்ளிருந்தும் வரேவை உதிர்த்தது. இனி அவ்வளவுதான் டீ கடையில் ஏதாவது ஒரு கலப்புச் சோறு பொட்டலத்தின்னுட்டு வீட்டபாக்கப் போனா நேரம் சரியாயிடும்.. என்று தனக்குள் முடிவெடுத்தவாறு "அம்மா" என்று கையை மதகில் ஊன்றி எழுந்திருக்க இடும்பு கழண்டு விழுந்தது போல இருந்தது. வீட்டை நோக்கி சகைக்கிள் முகத்தை திரும்பியது.

...

"ஏ விஜயா.. விஜயா.."

"வற்றப்பவே அலறிக்கிட்டே வாங்க! தோ வாரனே.." உதிரிப்பக்களை ஓரம் தள்ளிவிட்டு பக்கட்டியதை பாதியிலயே போட்டுவிட்டு வாசல் பக்கம் வந்தாள்.

"வற்றப்பவே முன்காத!.. பாத்து புடி.. இது பொட்டி அல்ல நம்ப இரபைப் பை.. எங்க சாந்தி?"

"எங்க போறது அவளும் பி கடட்டி கிட்ட்தான் இருக்கா!" "சலிச்சுகிட்டே என்ன ஆகப்போவது! ஆகவணையதப்பாறு! இன்னகைக்கு நான் பட்டபாடு எனக்குதான் தரியும்! நல்லவளே மிச்ச ஐஸை வீணாக்காம, கரணஞ்சிராம, வகேமாக சகைக்கிளை ஓட்டிகிட்டே வந்து திரும்பத் தள்ளிட்டனே..."

வகேமாக வீட்டுக்குள் நுழைந்து சட்டையைக் கழட்டிய வகேத்தில் சீப்பதைத்திக்கி,

11 / 13

12 / 13

ஆறுதல் சொல்ல அவன் பக்கம் வந்தவர் ""நீங்கதானா மெட்ரோஸ் ல் இருக்கிற அவர அண்ணன் பையன், உங்களுக்காகத் தான் தம்பி பாபிய ரொம்ப நேரம் வச்சிருந்தாங்க.. சீக்கா இருந்த உடம்பா லடேடானா தாங்காது.. அதான் எடுத்துட்டாங்க.. இதுக்கே நீ நான்னு பக்கத்துல நாலு பரோ ஓதவி சிஞ்சுதான் காரியம் ஆயிருக்கு.. நல்ல மனுஷன்.. சாகுற வரகைகும் உழைச்சாரு.. ஊர் ஊராப் போயி எவ்வளவு ஐஸ் வித்துருப்பாரு தரெயுமில்ல... உழைப்பாளி மனுஷன்.. போய் சநேத்துட்டாரு..

"ஏங்க இன்னுங் கொஞ்ச நேரம் வச்சிருக்கக் கட்டாதா.. முகத்தகைக் கட்ட பாக் க முபியாம போய்டுச்சே" தமேபினான்.

"சரிதான் தம்பி! பாடிய இன்னும் வெச்சிருக்கணும்னா ஐஸ் வணைமே.. ஐஸ்ல வகிக்குற அளவாக்கு அவங்களுக்கு வசதி இல்லையே தம்பி, என்ன பண்ணுது... ஐஸ் இல்லாமத்தான் பாடிய உடனே தடுக்கும்படி ஆயிடுச்சு.." பசிக் கொண்டே நகர்ந்தார்.

உள்ளுக்குள் அழுதுகொண்டே கட்டத்தோடு நகர்ந்த அவன் ஒருமுறை திரும்பிப் பார்த்தான். பொறுக்க முடியாமல் வடிபித்துக் கிளம்பிய சிதையின் தீ நாக்கு ஆத்திரமாக ஏதோ பசுவது போல திரிந்தது.

- துரை.சண்முகம்